

عنوان مقاله:

مروری بر جنبه های فیزیولوژیکی زوال بذر

محل انتشار:

سومین همایش ملی انجمن های علمی دانشجویی رشته های کشاورزی و منابع طبیعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

وحید امیری منفرد - کارشناس ارشد علوم و تکنولوژی بذر دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

احسان دادخواهی - دانشجوی کارشناسی ارشد شناسایی و مبارزه با علف های هرز و عضو انجمن علمی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

محمد اسکندری شهرکی - دانشجوی کارشناسی ارشد شناسایی و مبارزه با علف های هرز دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

پیری بذر توسط فاکتورهای دما و PH و رطوبت، تحت تاثیر قرار می گیرد. زوال بذر های انبارشده یک پدیده طبیعی است. بذرهای نگهداری شده قدرت خود را حتی در شرایط ایده آل انبارداری از دست می دهند. اکسیداسیون خودبه خودی چربی ها و افزایش در محتوای اسیدهای چرب آزاد در طول انبارداری از دلایل اصلی برای زوال سریع در بذر گیاهان روغنیاست، همچنین افزایش سطح آلفا توکوفرول و به علت رطوبت بالا و وجود قندهای احیا در طی زوال باعث ایجاد واکنش آمادوری و مایلارد می شود. پیشنهاد شده این واکنش (آمادوری و مایلارد) باعث بسته شدن کانال های آب در بذرهای اصلاح شده و همچنین برای کاهش آب نشت یافته از غشا سلولی در طی آبنوشی است. پیری تسریع شده به عنوان پیش بینی کننده خوبی از توانایی انبارداری در تعداد زیادی بذر شناخته شده است. کاهش بنیه بذرهای پیر و تولید گیاهچه های ضعیف نشان می دهند که قادر به زنده ماندن در زیستگاه خود نیستند. این ویژگی ها که در ترکیبات شیمیایی گیاهان روغنی هستند، به فرآیندهای خاصی که در طی انبارداری بذر اتفاق می افتد منتج می شود. اکسیداسیون خودبه خودی لیپیدها و افزایش چربی های آزاد در طول دوره انبارداری که اغلب ذکر شد از دلایل برای آسیب رساندن سریع به بذر گونه گیاهان روغنی است. آزمون ویگور برای بذرهایی که انبار شده اند یا شرایط انبارداری ناسازگاری داشته اند بسیار مهم است.

کلمات کلیدی:

پراکسیداسیون چربی و پیری بذر، آنزیم های آنتی اکسیدان ها، واکنش های آمادوری و مایلارد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/457692>

